

højere forberedelseseksamen imidlertid i flere henseender naturligt kan sidestilles med uddannelsen til studentereksamen, har ministeriet anset det for rimeligst, at de HF-studerende ved ændring af loven om Ungdommens uddannelsesfond overflyttes til lovens § 1, stk. 2.

Realkursister, der efter de gældende regler er i gruppe med elever i 8.-10. klasse og realafdelingen (lovens § 1, stk. 3), har det både fra ministeriets og kursisternes side været anset for ønskeligt at henføre under lovens § 1, stk. 2, det vil sige sammen med gymnasieelever og elever på studenterkursus. Baggrunden herfor er bl. a., at realkursister aldersmæssigt og i henseende til støttebehov mest naturligt hører sammen med elever, der forbereder sig til studentereksamen. Hertil kommer, at det i praksis har vist sig mindre hensigtsmæssigt, at det efter de gældende regler er kommunerne, der administrerer og tildeler støtten til realkursister, uanset at disse i mange tilfælde ikke længere har noget tilhørsforhold til deres hjemstedskommune. Der har derfor været tendens til en vis kommunal tilbageholdenhed med hensyn til at yde stipendier til realkursister, uanset at de ofte har haft et betydeligt behov for støtte. Ved at flytte realkursisterne fra stk. 3 til stk. 2, i lovens § 1, overgår bedømmelsen af støttebehovet for den enkelte realkursist til vedkommende realkursus, samtidig med at støtten gøres uafhængig af kommunalt tilskud, hvilket forventes at ville indebære en tiltrængt forbedring af mulighederne for støtte til de pågældende.

Gældende lovs § 1, stk. 3, omfatter støtte til skolegang på 8.-10. klassetrin efter undervisningspligtens ophør og er tænkt som en hjælp til udnyttelse af de eksisterende tilbud om forlængelse af skolegangen ud over de første 7 klasser. Der har imidlertid vist sig et vist behov for gennem støtte også at tilskynde elever i 7. hovedskoleklasse, for hvem undervisningspligten er ophørt, til at fortsætte skolegangen. Bestemmelsen foreslås derfor ændret i overensstemmelse hermed.

Med hensyn til motiveringen for, at realkursisterne er taget ud af stk. 3, henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Den gældende § 1, stk. 4, omfatter kun lærlinge, der uddanner sig efter reglerne i lov om lærlingeforhold (lærlingeloven). Da lærlingeloven ikke gælder for Færøerne, har lærlinge, der får deres uddannelse på Færøerne, været afskåret fra at få stipendier i henhold til loven om Ungdommens uddannelsesfond. Når lærlinge på Færøerne efter forslaget skal kunne få stipendier på linje med lærlinge i Danmark, vil loven om Ungdommens uddannelses-

fond — efter fornøden kundgørelse — i sin helhed være gældende for Færøerne.

Til nr. 2.

Efter de gældende regler i § 4 a er der ikke fastsat nogen generel aldersgrænse som betingelse for at kunne optage statsgaranterede studielån; kun for realkursister gælder, at de skal være fyldt 18 år for at være berettigede til at optage studielån med statsgaranti.

Med forslaget om indførelse af en generel 18 års aldersgrænse som betingelse for optagelse af statsgaranterede studielån har man ønsket at skabe sikkerhed for, at de omhandlede lån fremtidig kun optages af unge, der er fyldt 18 år, idet man ikke har anset det for hensigtsmæssigt, at unge under 18 år pådrager sig gældsforpligtelser i forbindelse med gennemførelse af en uddannelse.

Den foreslåede adgang for HF-studerende til at kunne optage statsgaranterede studielån er en naturlig konsekvens af disse studerendes overflytning fra lovens § 1, stk. 1, til § 1, stk. 2, idet man ikke ved denne ændring har villet afskære dem fra den låneadgang, som de hidtil har haft.

Til nr. 3.

Det beløb, som en uddannelsessøgende maksimalt kan opnå i form af statsgaranterede studielån, foreslås forhøjet fra 5.000 kr. til 7.000 kr. årlig, ligesom der stilles forslag om en tilsvarende udvidelse af lånegrænsen i de tilfælde, hvor den uddannelsessøgende samtidig oppebærer støtte fra Ungdommens uddannelsesfond. I henhold til de nugældende regler kan en uddannelsessøgende i sådanne tilfælde højst opnå så stort et statsgaranteret studielån, at det inden for ovennævnte maksimum udgør forskellen mellem 8.000 kr. og det fra uddannelsesfonden modtagne beløb. Denne grænse på 8.000 kr. foreslås forhøjet til 10.000 kr.

Lånegrænserne for de statsgaranterede studielån er senest fastsat ved lov af 10. maj 1967 om ændring af loven om Ungdommens uddannelsesfond, hvor de blev forhøjet henholdsvis fra 4.500 kr. til 5.000 kr. og fra 7.000 kr. til 8.000 kr. Ved den foreslåede forhøjelse er der taget hensyn til den stedfundne stigning i leveomkostningerne, men forslaget indebærer tillige — set i forhold til den nuværende låneadgang — en væsentlig forbedring af de eksisterende muligheder for studiefinansiering. En udnyttelse af den foreslåede udvidelse af låneadgangen vil således sammen med den i § 2 foreslåede udvidelse af støtten fra Ungdommens uddannelsesfond give mulighed for, at de studerendes typiske leveomkostninger i vidt omfang vil kunne finansieres ved stipendier og